

[Ib Christensen.]

Og han slutter med, at justitsministeren tager fejl, når det drejer sig om lettelse af arbejdsbyrden på det punkt, for det har i Randers kun betydet, at en enkelt kontordame er blevet frigivet, og det giver jo ikke ret meget lettelse i politiets arbejdsbyrde.

Men som sagt, jeg vil gerne høre ministerens svar.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Foruden de mundtlige spørgsmål, der er stillet til mig i dag, har der også været stillet et spørgsmål, som man har anmodet om skriftlig besvarelse af. Det er stillet af folketingsmedlem Mogens Camre, og jeg har i den skriftlige besvarelse redegjort for, at jeg allerede for nogen tid siden har taget initiativet til et møde med politidirektøren i København om forskellige politimæssige problemer. Det var om narkotika og prostitution, men det var også om det problem, hr. Ib Christensen her har rejst. Jeg beklager, at jeg ikke før har overleveret dette svar til hr. Ib Christensen, men det er sket nu.

Det, vi diskuterede, var bl.a. spørgsmålet om forulempelse af ældre, især i form af taskerøverier. Politidirektøren oplyste, at Københavns politi allerede gennem nogen tid har været opmærksom på problemet, og man forsøger især at gribe ind ved at kombinere et kriminalpolitimæssigt forundersøgelsesarbejde med indsats af patruljer, i første række på motorcykler. Denne fremgangsmåde har vist sig mest egnet, og Københavns politi er indstillet på i muligt omfang at forøge og koncentrere indsatsen i forskellige kvarterer. Det har endvidere, som hr. Ib Christensen så rigtigt nævned, også vist sig, at det ofte drejede sig om ganske unge mennesker, og derfor vil politidirektøren forsøge eventuelt gennem lokalnævnet at opnå et nærmere samarbejde bl.a. med de enkelte skoler med henblik på også ad denne vej at komme uvæsenet til livs.

I øvrigt har politiet gjort den erfaring, at de ældre, der ikke har taske med, ikke er udsat for så store forulempelser; det er altså specielt fristelsen til at røve de ældres tasker, som de unge falder for.

Men, som det også fremgår af spørgsmålet, vedrører problematikken ikke København alene, og derfor må der også være

grund til i de enkelte politikredse at være opmærksom på, hvordan man kan sætte ind, eventuelt i form af en koncentreret tidsbegrænset indsats over for disse forulempelser af medborgerne. Jeg vil i denne forbindelse også henvise til den betydning, det kan have, at spørgsmålene drøftes i lokalnævnene vedrørende politiet, hvor man jo har medindflydelse på, hvordan patruljevirkksomheden skal tilrettelægges i politikredsene. Borgerne har nu mulighed for gennem de folkevalgte repræsentanter i nævnene at få taget patruljeringsønsker op, hvis der f.eks. opstår utryghed på grund af konkrete forhold i en by, i et bestemt kvarter eller på bestemte steder.

Må jeg så blot føje til, at i øvrigt er jeg ikke uenig med hr. Ib Christensen i, at der også kan være dybereliggende årsager bagved, men spørgsmålet gik i første række på, hvad politiet kan gøre, og det er altså de forslag, vi har overvejet.

Ib Christensen (DR):

Jeg takker ministeren for det positive svar. Jeg synes, det er en udmærket idé med en koncentreret indsats netop på dette område, som har taget et helt fantastisk omfang i den senere tid. Men, jeg ville godt bede ministeren svare på, om hun overvejer eventuelt at udvide politiets personale, for det, man gang på gang hører, er, at der ikke er tilstrækkeligt mandskab. Man har øje for problemet, men man savner simpelt hen mandskab. Spørgsmålet er altså: kan disse problemer løses uden en forøgelse af politistyrken?

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hvor gerne jeg end ville kunne sige, at nu udvider man politiets personale, ved vi alle, at det er et spørgsmål om øgede bevillinger, det er der ikke nogen diskussion om. Men jeg vil da gerne henlede opmærksomheden på, at den planlagte forøgelse af politiets personale, som det under den tidligere regering efterhånden lykkedes os at forhandle os til her i tinget, fastholdes af den nuværende regering, og jeg håber, at det vil betyde en forstærket politimæssig indsats.

Ved siden af dette mener jeg, at når sagen skal løses på en fornuftig måde, må vejen være den, at man forsøger at finde områder, hvor man kan lette politiet for opgaver, der